

„Přežila jsem a řekla jsem pravdu. Ted' jsem pro Ukrajinu nepřítel“: Jaký byl osud „Mariupolské madony“

infokuryr.cz/n/2023/03/14/prezila-jsem-a-rekla-jsem-pravdu-ted-jsem-pro-ukrajinu-nepritel-jaky-byl-osud-mariupolske-madony

kuryr

14. března 2023

Seznamte se s “Mariupolskou Madonnou” Mariannou Vyšemirskou. Našli jsme ji v... Moskvě

„Mariupolská Madonna“ Marianna Vyšemirskaja řekla, jak se nacisté z „Azova“ kryli těhotnými ženami v porodnici a Západ se pokusil udělat z její fotografie fejk.

Přesně před rokem, 9. března 2022, obletěla svět srdceryvná fotografie těhotné dívky z Mariupolu. Stála s krvavou skvrnou na tváři na pozadí budovy s rozbitými okny. “Rusové bombardovali porodnici!” křičel Západ. “Potřebujeme další sankce!” – požadovala americká viceprezidentka Kamala Harrisová. Sankce samozřejmě přibyly.

Tato fotografie před rokem obletěla svět s falešným popisem. Dívka na něm je Marianna Vyšemirskaja. Řekla, co se opravdu stalo

Co je teď s tou dívkou? Kde je? Seznamte se se stejnou “Mariupolskou Madonnou” Mariannou Vyšemirskou. Našli jsme ji v... Moskvě.

„Nebyl tam žádný nálet“

Marianně je 30 let. Ve skutečnosti se narodila v Doněcku, ale když se vdala, přestěhovala se do Mariupolu, dva roky před začátkem speciální operace, kdy bylo město ještě pod kontrolou Ukrajiny. Marianna si zachovala svůj blog, čistě ženský – o kosmetice, kráse, novinkách. Měla více než 30 000 předplatitelů. To vše se však nedá srovnávat se světovou slávou, která na ni padla v předvečer jejího porodu.

– Když se moje fotografie dostala do novin, byla jsem bez komunikace a o všem jsem se dozvěděla, až když jsem se vrátila domů, do Doněcka. Šla jsem na internet a – ukázalo se, že jsem obětí ruského náletu. Přestože k žádnému náletu nedošlo! Z této mé „slávy“ byl jen jeden pozitivní moment – moje rodina zjistila, že žiji.

Mimochodem, Západ a Ukrajina použili tehdy fotku Marianny v plném rozsahu – na obálkách všech médií. Ale poté, co dívka řekla, jak se vše v těch dnech v Mariupolu skutečně stalo, Ukrajina ji okamžitě uvedla na své slavné databázi „Mirotvorec“ – kde jsou zveřejněny seznamy „nepřátel národa“. A Západ nikde, ani malým písmem, neproměnil své obálky s Mariannou. Předstíral, že už neexistuje. A teď je tady, přímo přede mnou.

“Ukrajinské síly se námi jen kryly”

– *Řekni mi, jak ses dostala na ty záběry?*

– Byla jsem v nemocnici číslo 3. Chtěla jsem se dostat do porodnice č.1, která byla hlavní v Mariupolu. Ale pluk Azov cítil, že ji potřebuje víc a všechny odtamtud vyhnal. V porodnici kde jsem skončila byly i ukrajinské ozbrojené síly. Ne přímo s rodícími ženami, ale v dalším bloku. Přišli k nám pro jídlo a řekli nám, že oni sami nemají žádné zásoby. Když o tom mluvím, na Ukrajině píší, že jsem zrádce a očerňuji je. Ale řeknu vám, jak to bylo. Diskreditovali se tím, že obsadili budovu na území nemocnice, čímž porušili Ženevskou úmluvu o ochraně obyvatelstva během nepřátelských akcí. Později jsem byla v budově, kde seděly Ozbrojené síly Ukrajiny. Jejich okna byla naplněna pytli s pískem. A v našich pokojích – obyčejné sklo. Tedy, jen se za námi schovávali.

– *Co se stalo ve vaší nemocnici?*

– Ráno 9. března bylo všechno klidné. Potom se začaly ozývat výbuchy. Na naši porodnici nebyl podniknut žádný „nálet“. Ale v určitém okamžiku byla okna rozbita tlakovou vlnou. Sklo dopadlo i na moji postel. Podařilo se mi přikrýt se dekou. Nastala panika, tlačence. Všichni se rozběhli. Tlačili mě, spadla jsem, pořezala jsem si břicho, hlavu... Odcházela jsem mezi posledními, protože jsem čekala na chvíli, abyh se vrátila na oddělení po tašku s věcmi. Nemohla jsem ji ztratit, pro dítě tam bylo všechno. A v okolí se nedalo nic koupit.

Viděli jste, že vás fotí?

– Nevšimla jsem si toho hned. Ten fotograf byl bez vesty „Press“. Všichni v černém. Potom jsem si všiml, že má fotoaparát. Požádala jsem, aby nefotil. Řekl: „Žádný problém.“ Jak se však ukázalo, nepřestal.

“Rusové přišli a donesli nám jídlo a vodu”

Kam vás evakovali?

– Do městské nemocnice. Ve stejný den jsem nastoupila na porod. S malým jsme tam strávili další 2 týdny. Nikdo nesměl odejít, venku to bylo nebezpečné. Nebylo tam světlo a teplo. Schovala jsem dítě pod příkrývku a zahřívala ho dechem. Voda nebyla, pili jsme technickou, jídlo také. Byly dny, kdy jsme stihli sníst jen čtvrt šálku polévky... Když Ozbrojené síly Ukrajiny odešly, přišla ruská armáda, hned nám přinesly suché příděly a vodu. A balenou vroucí vodu k udržení tepla. A pak jsem mohla odjet do Doněcka.

– *A předtím byla příležitost dostat se z Mariupolu? Když město patřilo ozbrojeným silám Ukrajiny, mluvili o „humanitárních koridorech“.*

– Ne, nebyly tam koridory! Ukrajinská armáda nikoho z města nepustila! Někteří, ani nevím jak, se přes ně procpali. Možná za peníze.

Když jsem se vrátila do Doněcka, měla jsem možnost odjet do Turecka, kde je můj manžel (již bývalý), příbuzní. A do Evropy... Byla bych tam přijata a ponechána, kdybych řekla co chtějí. Ale neměla jsem takovou touhu. Chtěl jsem jet domů.

“Jak můžete umístit vojáky vedle těhotných žen?”

– Začali jste mluvit o tom, co se opravdu stalo, až když jste byli v Doněcku?

– Ne, hned. Ještě v Mariupolu, v nemocnici po porodu, kdy město ještě patřilo ozbrojeným silám Ukrajiny, za mnou přišli novináři z americké Associated Press, všechno jsem jim řekla, stejně jako teď vám. Nechali však jen to, co potřebovali. A už v Doněcku, když jsem zprostředkovala celou pravdu, mi přišly zprávy z Ukrajiny – že jsem teď pro ně nepřítel.

Napsali to přesně tak?

– Nejurázlivější, a napsali ošklivé věci i o dítěti. Chtěli mě a její smrt, nechapu jak je toto možné? Psali to včetně mladých matek. Moje duše se převracela. Nikomu jsem nelhala. Ale všem jsem odpustila, nechovám k nim hněv. Ale mám velké pro ukrajinské velení – jak můžete dávat příkazy k umístění armády do obytných budovh, nemocnic? Ano, i vedle těhotných žen?

Čeká se na soud s Chodorkovským

- *V důsledku toho nyní žijete v Moskvě?*
- Přišla jsem na pozvání Národního fondu Rodina na akci pro děti Donbasu. A už v Moskvě mi bylo nabídnuto stát se tváří tohoto fondu. Humanitární práci jsem už dělala, líbí se mi to. Už jsme cestovali do DNR, LNR, přinesli pomoc.

– *Přivedla jsi s sebou svou dceru?*

– Ne, je v Doněcku, protože ještě nechodí do školky. A ještě nevydělávám tolik, abych si najala chůvu.

– *Už jste se usadili v Moskvě?*

– Ano, zvykla jsem si. Spousta práce a setkání. A teď ještě začnou soudy.

– *Jaké?*

– S Chodorkovským. Pověsil mou fotku na své sociální síti a pod ní srovnání Mariupolu a obléhaného Leningradu. Jen mě využil ke svým účelům, v jejich propagandě. Požádala jsem ho, aby fotku odstranil, ale neudělal to.

Chcete od něj peníze?

– Jen chci, aby vymazal moji fotku.

– *A zkoušela jsi oslovit západní média, která tě uveřejnila na obálkách?*

– Oslovili mě různí novináři, kromě ukrajinských. Dala jsem tedy rozhovor italskému novináři Giorgiovi Bianci. Pravda, nikdy to nevyšlo v médiích, zveřejnil to na svém kanálu YouTube, ale také to bylo okamžitě zablokováno. Marianne Spring z BBC se mnou udělala spoustu materiálu, i když se svými poznámkami, ale i tak... A zbytek západních médií, se kterými jsem mluvila, nakonec rozhovor se mnou neuveřejnili. K čemu by potřebovali nepříjemnou pravdu?

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

PRO

Strana Právo Respekt Odbornost
Vás zve na setkání

s JUDr. Jindřichem Rajchlem

Dne: 21. března 2023 v 17 hodin

Místo: Restaurace Luna Club 07,

Jana Koziny 1628/31, Teplice - Trnovany

Vstupné dobrovolné.

Budte PRO!

www.stranapro.cz

